

U s n e s e n í

Krajský soud v Plzni rozhodl v neveřejném zasedání 12. února 2014 v Plzni v trestní věci Vladimíra Mičkala, nar. 9. dubna 1951, t a k t o:

Podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu se **zamítá** stížnost Vladimíra Mičkala, směřující proti usnesení Okresního soudu Plzeň-město z 26. července 2013 č. j. 1 T 149/2010-474 protože **není důvodná**.

O d ů v o d n ě n í

Shora uvedeným usnesením okresní soud rozhodl, že je Vladimír Mičkal povinen nahradit státu 6 443 korun českých (dále jen korun), které stát zaplatil ustanovenému obhájci. Odůvodnil je tím, že v této věci existuje pravomocné rozhodnutí, že v ní Vladimíra Mičkala obhajoval advokát, jemuž stát shora uvedenou částku přiznal, a že Vladimír Mičkal nereagoval na to, když jej soud poučil o možnosti žádat bezplatnou obhajobu, pokud osvědčí, že nemá dostatek prostředků.

V zákonné lhůtě podal proti tomuto rozhodnutí stížnost Vladimír Mičkal. Namítl, že tyto kauza je zrůdná, že nestačil napsat žalobu proti svému bývalému obhájci, ani stížnost k Evropskému soudu pro lidská práva, a že za všechna rozhodnutí Krajského soudu v Plzni odpovídá jeho předseda, který proto stěžovateli dluží mnoho peněz. Dále uvedl, že Česká republika není jeho státem, a že by rád věděl, kde se nachází starožitnost, kterou mu v této věci policisté ukradli při nezákonné domovní prohlídce.

Krajský soud v Plzni na podkladě právě popsané stížnosti podle § 147 odst. 1 trestního řádu přezkoumal, zda výrok napadeného rozhodnutí a předcházející řízení odpovídají trestnímu řádu. Dospěl k následujícím závěrům.

Napadené rozhodnutí se týká nákladů řízení. Mezi ně patří i odměna a hotové výdaje, které stát uhradil ustanovenému obhájci. Tuto částku je podle § 152 odst. 1 písm. b) trestního řádu povinen státu nahradit obžalovaný, pokud byl pravomocně uznán vinným a nemá nárok na bezplatnou obhajobu. O nároku na bezplatnou obhajobu soud rozhoduje podle § 33 odst. 2 trestního řádu. Takové rozhodnutí spis neobsahuje. Proto je třeba uvést, že Vladimír Mičkal byl v této věci pravomocně uznán vinným, že spáchal trestný čin nedovoleného ozbrojování (viz soudní rozhodnutí začínající na listech č. 277 a 338 spisu). Česká republika obhájci nejen shora uvedenou odměnu přiznala, jak píše okresní soud, ale také mu ji vyplatila. Dokládá to pokladní stvrzenka na listu č. 473 spisu.

S právě uvedenými okolnostmi na první pohled nesouvisí žádná z námitek obsažených ve stížnosti. Podle zákona nemá pro náhradu nákladů řízení žádný právní význam, co si někdo myslí o odpovědnosti předsedy soudu, jaký vztah zaujímá k České republice, jak hodnotí celý proces, a zda uvažuje o tom, že případně podá nějaké žaloby.

Shora popsané skutečnosti dokládají, že výrok napadeného rozhodnutí byl správný a zákonný. V řízení, které mu předcházelo, okresní soud postupoval v souladu s trestním

řádem. Stížnost Vladimíra Mičkala tudíž nebyla důvodná. Proto ji Krajský soud v Plzni zamítl podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu, který na takovou situaci pamatuje.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

V Plzni 12. února 2014

JUDr. Zdeněk Jaroš, v. r.
předseda senátu

Vypracoval: Mgr. Marcel Žán, v. r.

Za správnost vyhotovení: Andrea Benešová